680/03

Den 15. september 2003 blev i sag nr. 60.156:

xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er advokat og har husejerforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning i forbindelse med en anmeldt vandskade på et gulv.

Selskabet har udbetalt 27.113,75 kr. i erstatning og selskabet fastholder, at klageren ikke er berettiget til yderligere erstatning.

Selskabet har ved skrivelse af 31/1 2003 til nævnet nærmere redegjort for sagen således:

"Vores kunde anmeldte den 22. august 1997 en vandskade fra sprængt radiator på et parketgulv.

Ved besigtigelse den 27. august 1997 konstaterede vores taksator en utæthed på røret til radiatoren, hvorved vandet var strømmet ud på parketgulvet i stuen.

Parketgulvet var beskadiget på ca. 10 m², hvorfor vores taksator aftalte en udskiftning af hele gulvet på i alt ca. 25 m². Vores kunde havde indhentet et tilbud af 3. september 1997 fra sin håndværker KVK Tømreren. Tilbudet lød på 27.113,75 kr. incl. moms.

Ved brev af 8. september 1997 meddelte taksator vores kunde, at hvis det viste sig, at skaden blev større end det fremgik af rapporten, skulle taksator kontaktes. Af brevet fremgik endvidere, at vores kunde selv skulle rekvirere håndværker, samt at regningen skulle sendes til kunden, og derefter videresendes til taksator, gerne med bemærkning om, hvorvidt vores kunde kunne godkende det udførte arbejde.

Den 13. februar 1998 modtog vi faktura nr. 98.008 af 23. januar 1998 fra KVK Tømreren på i alt 27.113,75 kr. Der blev henvist til tilbud af 3. august 1997. Vi udbetalte den 30. marts 1998 beløbet til vores kunde.

Vores kunde havde i forbindelse med skadens udbedring for egen regning fået udskiftet ca. 8 m² parketgulv. Vi henviser til faktura nr. 98.126, der er udstedt den 31. august 1998.

I samme forbindelse som vi modtog faktura for det udførte arbejde, gjorde vores kunde opmærksom på, at det var hans opfattelse, at den udførte gulventreprise var behæftet med fejl. Vores kunde henviste til, at der var konstateret ujævnheder. Vores kunde havde foranlediget, at KVK Tømreren og Junckers Industrier besigtigede gulvet.

Af rapporten af 29. januar 1998 fra Junckers Industriers fremgik, at gulvet var lagt på eksisterende strøkonstruktion, og at der ikke var lagt fugtspærre. Hulheden var op til 0,25 mm, landingsafvigelsen op til 0,45 mm, 10-brætsmålet 129,1 - 129,2 cm. Det fremgik endvidere, at det kunne anbefales at se tiden an i ca. ½år. Hvis gulvet mod forventning ikke skulle rette sig ud, kunne der foretages en afslibning og genlakering. Junckers Industrier var af den opfattelse, at der ikke var tale om en fabriksfejl.

Af Junckers Industris rapport af 1. september 1998 til vores kunde fremgår blandt andet, at 'da målingerne siden sidste besøg ikke har ændret sig, kan gulvet godt afslibes og genlakeres'.

Uanset, at det var vores kunde, som selv stod for aftale med KVK Tømreren, blev det aftalt, at vi skulle kontakte KVK Tømreren for at få dennes kommentarer til manglerne.

KVK Tømreren oplyste i denne forbindelse, at de havde accepteret at udbedre manglerne i form af afslibning og lakering af gulvet. Vores kunde ønskede imidlertid ikke afslibning og lakering af gulvet, hvorfor der var blevet aftalt en dekort på 10.000 kr., så vores kunde frit kunne vælge håndværker til udbedring af ujævnhederne.

Af skrivelse af 19. oktober 1998 fra KVK Tømreren til vores kunde fremgår blandt andet følgende vedrørende faktura nr. 98.008 ('forsikringsskade - vandskade på stuegulv' (udskiftning af ca. 25,5 m² gulv)) og faktura nr. 98.126 (levering af 22 mm. Junckers bøgeparket hvidpigmenteret' (7,91 m 2 bøgeparket)): 'I henhold til aftale med TA fremsendes hermed regnskab til godkendelse, som efter Deres accept, vil udmunde i en kreditnota på 10.000,00 grundet de påpegede fejl på gulvet, til fuld og endelig afgørelse af sagen'.

Herefter hørte vi ikke nærmere fra vores kunde.

I oktober 2000 modtog vi en ny henvendelse fra vores kunde vedrørende det omhandlede gulv.

Herefter har der været en del korrespondance i sagen samt afholdt flere møder med vores kunde.

Af Junckers rapport af 27. juni 2001 fremgår blandt andet: 'da brædderne ikke har ændret sig siden sidste besøg, må der konkluderes, at gulvet ikke ændrer sig, så de kan godt afslibes og lakeres'.

Af telefax fra KVK Tømreren af 16. august 2001 til os fremgår: 'Efter vandskaden hos ovennævnte, blev vi bedt om at lægge nyt gulv i stuen, hvilket vi gjorde. Efterfølgende klagede KR(vores kunde) over, at gulvet ikke var plant. PB fra Junckers og vor KK besigtigede gulvet og gav KR besked om, at vi ville slibe gulvet af. Dette afslog KR,

da han hellere ville have en dekort på gulvet. KR og vor KK blev enige om en dekort på kr. 10.000 kr. Vi sendte derefter brev til KR om, at vi gerne ville have hans underskrift på, at dette var til endelig afslutning af sagen, da vi efterhånden var meget trætte af, at han ville lave en aftale med vor KK og en anden aftale med vor TA, hvorefter han påstod, at han havde lavet helt andre aftaler med begge, alt efter hvem han talte med. Vi har dog aldrig fået hans underskrift på brevet'.

Vores kundes parketgulv er senest blevet besigtiget den 30. april 2002. Her blev hele sagen gennemgået igen. Det var herefter stadig vores opfattelse, at ujævnhederne kunne afhjælpes med en afslibning af gulvet, og at udgifterne til dette arbejde incl. hvidpigmentering, rigeligt kunne afholdes indenfor den dekort på 10.000 kr. som vores kundes håndværker KVK Tømreren havde afgivet."

Klageren gør gældende, at selskabets taksator selv burde have bedt tømreren give besked, når det gamle gulv var fjernet og burde have besigtiget skaden, inden nyt gulv blev lagt. Klageren mener, at selskabet skal betale ca. 46.000 kr. ekskl. moms for et nyt komplet gulv, da skaden aldrig fuldt ud af blevet udbedret, hvorfor der nu må skiftes underkonstruktion, dampspærre og isolering. Endvidere anfører han, at gulvet må lægges om, idet rockwoolen har mistet sin isoleringseffekt, da det har været gennemfugtet og at en afslibning og genlakering af gulvet vil forringe kvaliteten.

Selskabet har ved skrivelse af 31/1 2003 til nævnet anført videre:

"Indledningsvis skal vi slå fast, at det er vores kunde, der har bevisbyrden for størrelsen og rigtigheden af det rejste erstatningskrav.

Vi fastholder, at vores kunde på ingen måde har løftet sin bevisbyrde for, at han har krav på yderligere erstatning efter vandskaden i august 1997.

Det var vores kunde selv, der rekvirerede og aftalte nærmere med sin håndværker, KVK Tømreren. Det ligger herefter helt fast, at det er vores kunde selv, der må rette sine mangelskrav direkte mod håndværkeren. Vi henviser til Ankenævnskendelser nr. 49.546, 52.497 og 53.200 samt Jørgen Gawinetski og Henning Jønsson, Husejerforsikring - en kommentar, 2. udgave, 1999, side 197.

Vores kunde er utilfreds med vores taksators behandling af sagen.

I denne forbindelse skal vi henvise til, at det af tilbudet af 3. september 1997, som vores kunde modtog fra sin håndværker, fremgår, at det er en forudsætning, 'at den eksisterende strøkonstruktion kan genanvendes', og at 'der gøres opmærksom på, at hvis betonen under gulvet er fugtig, kan det nye gulv først lægges, når betonen er tør, og der er taget fugtighedsmålinger, hvilket ikke er inkluderet i vort tilbud'. Håndværkeren tilkendegav således klart og tydeligt, at han var opmærksom på disse forhold i forbindelse med skadens udbedring.

Dette blev noteret af vores taksator, og af taksatorrapport af 8. september 1997 fremgår blandt andet, at 'viser det sig, at skaden bliver større, end det fremgår af rapporten, beder jeg Dem straks ringe til mig'.

På dette grundlag, og da hverken vores kunde eller dennes håndværker kontaktede vores taksator i forbindelse med skadens udbedring ultimo december 1997 var der ingen anledning for vores taksator til at foretage sig yderligere i sagen.

Efter vores vurdering må det med rimelighed kunne antages, at vores kundes håndværker - der jo klart og tydeligt havde taget forbehold for strøkonstruktion mv. i sit tilbud - ved skadens udbedring ultimo december 1997, ca. 4 måneder efter vandskaden, konstaterede, at der ikke var sket skade på underkonstruktionen, der nødvendiggjorde hel eller delvis udskiftning af denne. Var dette ikke tilfældet burde håndværkeren, som også anført i sit tilbud, have gjort vores kunde eller taksator opmærksom på forholdet, inden han lagde det nye parketgulv.

Herefter er det vores opfattelse, at vi har behandlet sagen korrekt, og at vi derfor ikke kan pålægges at udbetale yderligere erstatning i sagen.

For god ordens skyld skal vi bemærke, at vores kunde ikke har godtgjort, at han har lidt et tab. Vi henviser til, at Junckers Industrier i 1998 konstaterede, at gulvet kunne afslibes og genlakeres samt til, at vores kunde samme år fik en dekort på 10.000 kr.

vedrørende både faktura 98.008 og 98.126 af sin håndværker til dækning af 'påpegede fejl på gulvet'.

Vi har bemærket, at vores kunde, der er advokat, er af den opfattelse, at han ikke kan rejse et erstatningskrav mod sin håndværker i forbindelse med sagen. Vi skal ikke kommentere dette nærmere, men alene bemærke, at vi er uenige i vores kundes vurdering, samt henvise til KVK Tømrerens skrivelse af 19. oktober 1998 til vores kunde.

…

Vi må derfor fastholde, at vi ikke finder grundlag for at udbetale yderligere erstatning."

Klageren bemærker, at dekorten alene blev givet vedrørende den del af gulv, der ikke var ramt af vandskade og således ikke omfattet af sagen. Endvidere er det hans opfattelse, at de 3 ankenævnskendelser selskabet henviser til, ikke har nogen betydning for nærværende sag, da disse afgørelser angår spørgsmålet om, selskabet har stået for udførelse af reparationsarbejdet. Dette er ifølge klageren denne sag uvedkommende, da spørgsmålet i denne sag er, om selskabets taksator har udvist forsømmelse ved ikke at taksere skaden, efter at gulvet var fjernet.

Selskabet fastholder, at det ikke har påtaget sig at udføre eller forestå udførelsen af reparationsarbejdet. Det var klageren selv, der rekvirerede og entrerede med den pågældende håndværker og klageren må ifølge selskabet derfor også selv rette sine eventuelle yderligere mangelskrav vedrørende det udførte arbejde direkte mod håndværkeren. Endvidere er det selskabets opfattelse, at dekorten blev givet grundet ”de påpegede fejl på fejl gulvet, til fuld og endelig afgørelse af sagen”.

Nævnet er forelagt en skitse over gulvet.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Afsnit 9**

Hvorledes beregnes erstatningen

…

Udbetaling af en erstatning sker, når det beskadigede er istandsat eller genopført."

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærkes, at det almindeligvis er forsikringstageren, der er kunde hos de håndværkere, der foretager reparationsarbejdet efter en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Selskabet er berettiget til at opfylde sin erstatningsforpligtelse efter policen ved til forsikringstageren at udbetale det beløb, som skaden opgøres til jf. forsikringsbetingelsernes afsnit 9.

Nævnet må lægge til grund, at klageren selv rekvirerede den pågældende håndværker, og at selskabet – i øvrigt – ikke har påtaget sig at forestå udførelsen af reparationsarbejdet efter den dækningsberettigende vandskade i 1997.

Idet nævnet i øvrigt ikke finder, at taksatoren har udvist forsømmelse i forbindelse med sagsbehandlingen, kan nævnet ikke pålægge selskabet at erstatte eventuelle udgifter til udbedring af de nu af klageren konstaterede mangler ved arbejdet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen